

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №2 (54) 24 СІЧНЯ 2020 РОКУ

Білоцерківська ОТГ увійшла до рейтингу найуспішніших громад України

Фонд «Регіональний центр економічних досліджень та підтримки бізнесу» нещодавно оприлюднив рейтинг інституційної спроможності і сталого розвитку малих та середніх громад України.

Автори ґрунтового аналізу з-поміж 1321 громади України з кількістю населення до 100 тис. відібрали 200 найкращих. Отже, до рейтингу потрапили лише кожна шоста чи сьома громада. При цьому враховували 38 різноманітних критеріїв, зокрема власну стратегію розвитку, рівень доходів та частку власних надходжень, наявність проектів за участю міжнародних партнерів, у партнерстві з приватним бізнесом, інфраструктурних модернізаційних проектів із підвищення енергоефективності, приєднання до ініціативи ЄС «Угода Мерів». Оцінювалися також веб-сайти, проекти «Відкрита громада» або SMART City, наявність власного бренду, довгострокові кредитні угоди та багато іншого.

До ТОП-200 успішних громад України потрапили 12 ОТГ із Полтавської області, зокрема й Білоцерківська. Наша громада – на 25-му місці з-поміж 200 відібраних громад та на третьому – з-поміж полтавських громад, які потра-

пили до рейтингу.

Нас обігнали дві громади з великих міст: Миргородська ОТГ (145,5 балів, третє місце) та Пирятинська ОТГ (120,2 балів, 11-те місце).

На першому місці у всеукраїнському рейтингу – громада м. Славутич (Київська обл.), яка набрала 152 бали, на 200-му – м. Золотоноша (Черкаська обл., 37,9 балів).

Білоцерківська ОТГ має 104,58 балів. Інші 9 громад Полтавщини набрали від 40 до 100 балів. У результаті Полтавська область потрапила на третє місце за кількістю громад інституційної спроможності та сталого розвитку з населенням до 100 тис. осіб. Її рейтинг – 26,61 балів, що трохи вище, ніж було торік – 26,07.

При цьому автори рейтингу зазначають, що він постійно оновлюється й змінюється. Тож нам є куди рости й до чого прагнути!

Докладніше: <https://www.facebook.com/Centersupportsmallcity>

№	Назва громади	Область	населення, тис.людей	Статус	Рейтинг
1	Славутич	Київська	25,0	місто	152,26
2	Кам'янець-Подільський	Хмельницька	99,7	ОТГ	147,52
3	Миргород	Полтавська	40,1	місто	145,50
4	Прилуки	Чернігівська	56,2	місто	144,48
5	Коростень	Житомирська	65,0	місто	139,95
6	Бахмутська	Донецька	81,7	місто	132,25
7	Ніжинська	Чернігівська	70,5	ОТГ	127,02
8	Канівська	Черкаська	24,1	ОТГ	124,67
9	Тетіївська	Київська	24,4	ОТГ	121,48
10	Дрогобич	Львівська	76,7	місто	120,42
11	Пирятинська	Полтавська	17,2	ОТГ	120,06
12	Вараська	Рівненська	43,5	ОТГ	117,80
13	Тростянецька	Сумська	22,0	ОТГ	117,17
14	Жмеринка	Вінницька	35,4	місто	114,79
15	Долинська	Івано-Франківська	28,0	місто	113,66
16	Переяслав	Київська	27,5	місто	112,53
17	Вознесенськ	Миколаївська	36,1	ОТГ	111,40
18	Первомайськ	Миколаївська	66,7	місто	109,67
19	Яремче	Івано-Франківська	8,1	місто	109,19
20	Покровськ	Донецька	63,4	місто	109,08
21	Дунаєвецька	Хмельницька	37,9	ОТГ	108,75
22	Баранівська	Житомирська	23,4	ОТГ	107,04
23	Новоград Волинська	Житомирська	57,5	ОТГ	106,87
24	Коломийська	Івано-Франківська	70,6	ОТГ	105,66
25	Білоцерківська	Полтавська	3,7	ОТГ	104,58

Якою бачать роботу дорослих діти нашої громади

Третій рік Полтавська обласна асоціація органів місцевого самоврядування організовує та проводить конкурс образотворчого мистецтва «Самоврядування очима дітей».

Цього року участь у ньому взяли понад 200 школярів із усіх куточків області. Організатори відібрали 36 найкращих робіт (по 12 у трьох вікових номінаціях: 6-9 років, 10-12 років та 13-17 років). Після цього відбулося он-лайн голосування у мережі Фейсбук, за результатами якого й визначили переможців.

й веселий кумедний песик. Усі щасливі й радісні.

Схожі дитячі майданчики тепер є практично в кожному населеному пункті громади. Вони – результат спільної діяльності влади та громади (бо частина з'явилася завдяки масовому голосуванню та перемозі в проекті «Бюджет участі»).

Малюнок Софії Нечитайло здобув II місце в номінації «Діти 6–9 років».

Серед робіт, що потрапили до фіналу, був і малюнок другокласниці Подільської школи Софії Нечитайло. Вона стала наймолодшою учасницею конкурсу. Попри це, набрала 122 бали та посіла друге місце у своїй номінації.

Маленька Софійка намалювала дитячий майданчик із гойдалками, гіркою, пісочницею та усміхнених дітей, які залюбки розважаються на ньому. Разом із дітьми бавиться

Нам тільки здається, що наші діти маленькі й нічого не розуміють. Насправді вони цілком по-дорослому оцінюють нашу щоденну діяльність. Про це свідчить і напис, який зробила Софійка на своєму малюнку: «Наша громада про нас дбає, кожна дитина у щасті зростає!»

Та повернемося до самого конкурсу. 14 січня в приміщенні Полтавської обласної ради відбулося нагородження переможців

та призерів цього річного мистецького змагання. Поїздка до Полтави справила на нашу маленьку художницю незабутнє враження.

Підбиваючи підсумки конкурсу, очільник Полтавської обласної асоціації органів місцевого самоврядування, голова Полтавської облради О. Ю. Біленький зазначив: «Було цікаво, як діти сприймають місцеве самоврядування, хто для них сільський голова, голова обласної ради тощо. Їхнє бачення – це те, якою буде Україна в майбутньому, бо вони братимуть участь у місцевому самоврядуванні, коли стануть дорослими. Це не простий конкурс, це не пейзаж чи портрет, це щось абстрактне, і діти виклали це у своєрідному форматі».

Юні художники отримали дипломи, набори для творчості та солодкі подарунки.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Софійка з мамою на церемонії нагородження в Полтавській обласній раді.

Фото на згадку. Переможці та призери конкурсу разом із головою Полтавської обласної асоціації органів місцевого самоврядування Олександром Біленьким. Фото зі сторінки асоціації у Фейсбук.

Різдвяні посиденьки – данина традиції та єднання поколінь

Артисти дарують ветеранам святковий настрій.

Без сумніву, для людей, які в молоді роки брали активну участь у житті трудового колективу, а після виходу на пенсію працюють у ветеранській організації, дуже важливо відчувати постійний зв'язок із суспільством, бути у

вирі подій у громаді. Їм, наче повітря, потрібне постійне спілкування між собою, участь у творчих колективах, заходах, акціях.

Це добре розуміють у ветеранській організації. Тож із нагоди одного з найбільших хри-

Під час «Різдвяних посиденьок» панувала щира й невимушена атмосфера.

стіянських свят – Різдва Христового – 8 січня організувала для своїх найактивніших членів уже традиційну зустріч під назвою «Різдвяні посиденьки». Вона відбулася в ідальні Красногорівського училища.

Працівники Красногорівського сільського будинку культури разом із артистами-аматорами різного віку підготували для ветеранів святковий концерт. Народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця» заспівав

старовинні колядки, учасники театального колективу «Златиця» показали сцену з Різдвяного вертепу.

Молодші артисти таким чином ще й долучилися до давніх народних традицій. А ветерани, звісно ж, згадали свою молодість.

Після концерту було щире спілкування за щедрими столами та молодечі танці.

Фото зі сторінки Тетяни Іващенко у Фейсбуці.

Профорієнтаційна екскурсія

Цікаву й пізнавальну екскурсію до Великої Багачки здійснили учні Білоцерківської школи. Вони відвідали Великобагачанський районний суд та ознайомилися з його роботою. Керівник апарату Зоя Година та її заступник Юрій Зіненко провели ознайомчу екскурсію приміщенням суду, розповіли про те, як реєструються заяви, формуються справи та передаються на розгляд суддям.

Під час перерви судового засідання привітати учнів вийшов голова суду Віталій Хоролець. Він розповів про роботу судді та відповів на запитання, які цікавили школярів.

Учні не лише дізналися багато нового та цікавого, а й відчували себе в ролі суддів. Кожен бажаючий мав змогу сфотографуватися в кріслі судді.

Екскурсія мала профорієнтаційне спрямування. Учні відвідали ще й районний військомат, де дізналися про професію військовослужбовця, військові навчальні заклади, та Великобагачанське відділення поліції Миргородського ВП ГУНП в Полтавській області. Тут вони ознайомилися зі специфікою діяльності

відділення, особливостями роботи представників різних спеціальностей: дільничних інспекторів, патрульних, слідчих-детективів, експертів. Дільничний офіцер поліції Є. П. Фененко продемонстрував спецзасоби та засоби індивідуального захисту поліцейського.

Цього ж дня діти ознайомилися із сисемою роботи районної прокуратури. Завершилася екскурсія у Великобагачанському відділенні Миргородської ОДП, про особливості функціонування цієї структури розповіла Л. В. Онищенко.

Наталія ПИСАРЕНКО,
заступник директора з виховної роботи
Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Школярі на екскурсії у Великобагачанському районному суді.

Міцні знання й вагомі здобутки

У сучасній школі креслення не є обов'язковим предметом, однак у Красногорівській ЗОШ І-ІІІ ступенів від нього не відмовилися. Учні демонструють глибокі знання, а ще щороку беруть участь у Всеукраїнській олімпіаді з графічної підготовки ім. Віктора Сидоренка.

Учасники й організатори олімпіади. Фото В. П. Бірука.

Олімпіаду організовує та проводить інженерно-педагогічний факультет Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, де працював професор Сидоренко – автор низки підручників із креслення. За ними й вивчають дисципліну красногорівські школярі.

Цього року учасниками V Всеукраїнської олімпіади з графічної підготовки були одинад-

цятикласники Владислав Чайка, Антон Цикало, дев'ятикласники Сергій Кучер та Ілля Савицький. Усі здобули призові місця та отримали відповідні сертифікати. Організаційний комітет та деканат Інженерно-педагогічного факультету висловив подяку їхньому наставникові Володимирові Пилиповичу Біруку та директорів школи Ользі Василівні Кропивці.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Бірки
ВАСИЛЬЄВОЇ
Тетяни Іванівни;

жителя с. Білоцерківка,
ветерана праці
ВАСИЛЕНКО
Лариси Сергіївни;

жителя с. Поділ,
ветерана праці
ГЛУШИЧ
Поліни Василівни

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

ПОВІДОМЛЯЄ ЦНАП

З метою покращення умов надання адміністративних послуг кожного першого понеділка місяця у приміщенні ЦНАП надає адвокатські послуги ФОП Смирнов.

Якщо Вам необхідні юридичні послуги або юридична допомога – звертайтеся до нас!

Для людей, які самостійно (через хворобу) не можуть відвідати Центр надання адміністративних послуг, двічі на місяць у приміщеннях відповідних сільських рад (с. Бірки, с. Поділ, с. Балаклія) адміністратор ЦНАП на виїзді приймає документи щодо реєстрації нерухомого майна. Дати відвідування узгоджуються з секретарем та старостами відповідних сіл.

У приміщенні ЦНАП працює POS-термінал

Він дозволяє приймати до оплати всі типи міжнародних банківських карток, включаючи найпоширеніші електронні картки «Visa» та «MasterCard», що значно прискорює проведення операції оплати і скорочує термін відшкодування грошових коштів із проведених операцій.

Довідки за телефоном 066 50 60 535

ДО УВАГИ ОСІБ ІЗ ІНВАЛІДНІСТЮ!

«Всеукраїнський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю», який розташований у с. Лютиж Вишгородського району Київської обл., здійснює комплексну реабілітацію (заходи з медичної, фізичної, соціальної, психологічної та професійної реабілітації). Строк реабілітаційного процесу визначає Реабілітаційна комісія Центру після проведення відповідного обстеження особи з інвалідністю. Вона не може перевищувати 60 календарних днів на рік. У разі потреби в наданні особі з інвалідністю послуг з професійної реабілітації строк реабілітаційного процесу визначається відповідно до затверджених в установленому порядку навчальних планів, а саме:

- бджоляр (термін навчання – 6 міс.);
- вишивальник (термін навчання – 11 міс.);
- манікюрник (термін 3,8 міс.);
- обліковець з реєстрації бухгалтерських даних (термін 10 міс.);
- перукар (термін 6 міс.);
- швачка (термін 10 міс.);
- оператор комп'ютерного набору (термін 10 міс.);

- взуттєвик з ремонту взуття (термін 10 міс.).

Під час комплексної реабілітації слухачі отримують послуги з медичного спостереження, профілактичних медичних заходів, психологічного та педагогічного консультування, діагностики, корекції, психологічних тренінгів, психологічної релаксації, фізіотерапії, масажу, водолікування, гідрокінезотерапії, лікувальної фізкультури, навчання основним соціальним навичкам, культурно-масових заходів, професійної підготовки тощо.

Індивідуальна програма особи з інвалідністю має бути заповнена згідно вимог наказу Міністерства охорони здоров'я від 08.10.2007 № 623 «Про затвердження форм індивідуальної реабілітації інваліда, дитини-інваліда та Порядку їх складання» із зазначенням обсягу, терміну та місця проведення реабілітаційних заходів, що дасть можливість фахівцям Центру своєчасно, якісно та в повному обсязі надати послуги особам з комплексної реабілітації за видами та формами реабілітаційних заходів.

Виконавчий комітет
Білоцерківської сільської ради.

Євдокія Черних: «Мені було п'ять років, коли мама вперше вивела мене на сцену. Відтоді я з неї не сходила. То, виходить, я вже 60 років виступаю!»

10 січня в приміщенні Великобагачанського районного методичного центру народної творчості та культурно-дозвілєвої роботи відбувся мистецький проєкт «Жінки культури». Присутні мали змогу ближче познайомитися з чотирма талановитими жінками, які багато років працюють у галузі культури.

Участь у проєкті взяла й жителька Красногорівки Євдокія Черних. Представницю громади підтримували в. о. начальника сектору культури та туризму виконавчого комітету Білоцерківської сільради Наталія Лук'янець, Білоцерківський сільський голова Іван Лещенко, який вручив їй подарунок, та народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця» (він виконав три пісні). А наступного дня Євдокія Костянтинівна відзначила свій 65-й рік народження.

У Красногорівці жінка мешкає з 1988 року. Народилася вона в с. Мар'янському, до 8-річного віку жила й навчалася в с. Михайлівці, потім — у Запорізькій обл., куди після розлучення переїхала мама... Та куди б доля не закидала Євдокію Черних, скрізь її супроводжувала пісня.

— Моя мама Ніна Петрівна Байдак мала чудовий голос: красивий альт, — згадує Є. К. Черних. — Усі, хто чув мамин спів, не вірили, що вона ніде не вчилася, що голос у неї поставлений від природи. Мама була активною учасницею художньої самодіяльності, виступала в складі багатьох вокальних колективів. Її й досі пам'ятають у районі.

Мама працювала кухарем у місцевому дитсадку, але я в дитсадок не ходила: мені там було нецікаво. Скільки себе пам'ятаю, вдома надягала мамині сценічні костюми, підв'язувала їх, підтикала поли, як могла (хоча все одно ззаду тягнувся довгезний шлейф), і красувалася перед величезним дзеркалом. І не просто красувалася, а співала й танцювала, та так вибивала, що мамі доводилося раз на півроку замінювати туфлі. «Артистка росте», — неодмінно казали про мене дорослі.

Мені було п'ять років, коли мама вперше вивела мене на сцену. Відтоді я з неї не сходила. «А твоя артистка буде співати?», — зазвичай запитували маму перед концертом у клубі. «Буде», — відповідала мама. — Як же без неї?» Тож виходить, що я вже 60 років виступаю!

Після закінчення школи Євдокія цілком закономірно вирішила пов'язати своє життя з мистецтвом і вступила на навчання на диригентсько-хорове відділення

Мелітопольського училища культури. Тут і зустріла свого майбутнього чоловіка: Павло Черних навчався на режисерському відділенні.

Після закінчення училища молоді подружжя їде за направленням у райцентр Кам'янка-Дніпровська Запорізької обл. Євдокія працює методистом по хору, народжує та виховує двох діточок. У її житті все чудово, та, певно, якісь незримі ниті тягнуть її на рідну Полтавщину. Тож коли мистецьку родину запросили переїхати в с. Омельник Кременчуцького району, і Павло Миколайович, і Євдокія Костянтинівна з радістю погодилися.

На новому місці жінка працювала спочатку художнім керівником, а потім директором Омельницького будинку культури, багато виступала

Неподалік у тодішньому місті Комсомольськ функціонував Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат і, певно, це й впливало на здоров'я дітей. Щоб урятувати дочку й сина, ми вирішили змінити місце проживання.

Довго не роздумуючи, 1988 року родина Черних переїжджає в Красногорівку, де їм пропонують житло: колгоспний будинок. Та, вочевидь, кваліфіковані й досвідчені культпрацівники були непотрібні тамтешньому керівництву, бо голова колгоспу поставив умову: якщо хочете жити в колгоспному будинку, йдіть працювати в колгосп. Павло Миколайович і Євдокія Костянтинівна погодилися.

— Мені запропонували працювати дояркою або різноробочою, — говорить вона. — Я погодилася на різ-

Після проєкту «Жінки культури». Третя ліворуч — Є. К. Черних.

як вокалістка й учасниця творчих колективів. Одне слово, жила улюбленою роботою. Чоловік, хоча й закінчив режисерське відділення, мав чудовий голос, добре грав на баяні та інших музичних інструментах і теж брав активну участь у художній самодіяльності. Єдине, що засмучувало подружжя, — почали хворіти діти.

— У місцевій школі навчалось 300 дітей, і близько 150 з них (тобто половина) перебували на обліку у фтизіатра як диспансерні хворі, — розповідає моя співрозмовниця. —

норобочу. Доводилося виконувати важку фізичну роботу, але я не жалкую, бо вже через два чи три місяці діти забули про симптоми хвороби. А за півроку повністю одужали. Ми постійно ходили з ними на прогулянки на природу, вони лазили по горах, дихали цілющим повітрям. 11 років я пропрацювала в колгоспі, а коли він розпався, влаштувалася комірником в училище. Звідти й вийшла на пенсію 2010 року.

Новоспечені колгоспники одразу ж приєдналися до когорти са-

Під час «Різдвяних посиденьок». Фото зі сторінки Тетяни Іващенко у Фейсбуці.

модіяльних артистів. Жодний концерт чи інший мистецький захід не відбувався без їхньої участі. Виступали сімейним дуєтом, крім того, Павло Миколайович був у складі тріо, до якого входили Петро Рибальченко та Володимир Булат.

15 років тому П. М. Черних відійшов за світи. А два роки тому Євдокія Костянтинівна поховала сина. Він жив у м. Кам'янка-Дніпровська й працював у будинку культури, де починали трудовий шлях його батьки.

— Женья мав музичний хист і чудовий голос, певно, успадкував його від мене або ж від батька, — розповідає жінка. — У нього залишилося двоє дітей: донечка й син. Обоє співають, особливо хлопчик. Як знати, може, теж піде мистецькою стежиною... Хоча моя старша дочка свого часу закінчила Гадацьке культурно-освітнє училище, але жодного дня не працювала в культурі: згодом здобула фінансово-економічну освіту й за цим фахом працює в Києві.

Пережити біль неоправної втрати Євдокії Костянтинівні допомогли друзі й колеги, улюблена робота. А ще жінка дуже любить квіти й залюбки їх вирощує.

— У мене 8 соток землі біля будинку, й дві сотки я виділила для квітів. Вирощую різні види хризантем, а також лілейних. Лілії я найбільше люблю, у мене їх понад сотню видів. Ось зараз тепло, земля не покрита снігом, і я повсякчас заглядаю на

ділянку: хвилююся, щоб лілії не проросли. Вони дуже тендітні, й коли вдарить мороз, можуть загинути. Маю дуже багато кімнатних квітів, бо квіти — це краса, а в красі й музиці я знаходжу розраду.

З моменту створення фольклорного ансамблю «Горлиця» Євдокія Черних — його активна учасниця.

Колектив здобув визнання глядачів професійністю виконання українських народних пісень, тож цілком заслужено отримав звання народного. «Горлиця» не просто виконує старовинні пісні: учасниці попередньо розшукують та записують фольклор, а вже потім розучують твори.

Попри величезний сценічний досвід, Євдокія Костянтинівна зізнається: вона щоразу перед виступом неабияк хвилюється. Правда, одразу після виходу на сцену забуває про хвилювання та зосереджується на виконанні. Так було й на проєкті «Жінки в мистецтві», де Євдокія Костянтинівна виступала разом із «Горлицею».

Користуючись нагодою, односельці щиро поздоровляють Вас, шановна Євдокіє Костянтинівно, з Днем народження, та бажають міцного здоров'я, невечірньої енергії та оптимізму, нових творчих виступів, які й надалі радуватимуть глядачів. І, звичайно, сприятливої погоди та невянучої краси Вашим квітам.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Софія Миколаївна Глушич має понад півстолітній трудовий стаж

24 січня жительці села Поділ Софії Миколаївні Глушич виповнюється 90 років.

Вона народилася у великій дружній сім'ї колгоспників на хуторі Чугуї. Його вже немає, та на початку минулого століття це був багатолюдний хутір Білоцерківської волості Хорольського повіту Полтавської губернії, який належав до Бірківської козацької громади. У 1912 році на хуторі Чугуєвому налічувалося 395 мешканців.

Коли розпочалася колективізація, батьки Софіїки теж були змушені одвести свою корівку на колективну ферму й за трудодні працювати в колгоспі. А потім настав вікомийний 1933-й. У сусідніх Бірках, що були за кілометр від Чугуїв, унаслідок голодомору загинуло сім десятків мешканців. Скільки хуторян-односельців Софії забрала кістлява рука голоду, невідомо. Та її сім'я вижила.

Тільки-но селяни почали ставати на ноги після жорстоких сталінських експериментів, як почалася Друга світова війна. 14 вересня 1941 року в Чугуї зайшли німецькі обози. Розселившись по хатах хуторян, німці все працездатне населення вигнали на роботу. В основному — на розчищення і ремонт доріг та заготівлю лісу. Люди працювали без вихідних із

шостої ранку до пізнього вечора. За зміну отримували всього 200 г хліба. Тих, хто працював повільно, били. Правда, згадує старенька, не всі німці були однакові. Деякі жаліли людей, дозволяли їм передихнути. А коли чули, що їде начальство на мотоциклі, піднімали людей, щоб ті працювали.

Коли 1943 року німці відступали, Чугуїв вони не спалили — не встигли. Після звільнення України від окупантів батька забрали на фронт. Із війни він не повернувся, загинув у 1945 році в Чехії.

В початкову школу в Подолі Софійка пішла ще до війни, 1937 року. Жінка пригадує, що дітей возили до школи підводою, а в осінні бездоріжжя заняття відміняли. До війни дівчинка встигла закінчити 4 класи, на тому її навчання припинилося.

У 14 років Софія стала до роботи в колгоспі: спочатку пасла телят, потім працювала на фермі. Сутожно було, з ранку до вечора виконувала зовсім недитячу роботу: прибирала гній за худобою, поралася в свинарнику та корівнику, влітку полола город. Жила з матюю, яка теж, як і всі жінки, котрі залишилися без чоловіків, важко працювала. Разом із ними жили також старенькі дідусь і бабуся.

1952 року Софія вийшла заміж

за місцевого хлопця Володимира Глушича, а через рік народився син Ваня. Тіснувато стало в старій хаті, тож молода сім'я придбаває хату в центрі Подолу й переселяється туди. Згодом Софія забирає до себе матір.

«Де я тільки не робила, — посміхається старенька. — Працювала скрізь: і в ланці, й на кухні, й на фермі. І коло телят була, і навіть лошат пасла! Тільки й того, що на трактор не сідала».

Навіть після виходу на пенсію Софія Миколаївна не змогла всидіти вдома: працювала ще 10 років. Тож її загальний трудовий стаж — понад півстоліття! Вона завжди була активною, завжди в передовиках. Начальство цінувало добросовісну робітницю: вона має чимало грамот, нагород, різноманітних відзнак. Зокрема й медаль «Ветеран праці». Нею нагороджували трудівників народного господарства СРСР (зокрема й передових колгоспників) за багаторічну бездоганну працю по досягненні трудового стажу, необхідного для призначення пенсії за вислугою років або за віком.

Було в Софії Миколаївни й хобі: вона вишивала картини й ткала полотно. На пенсії доглядала стареньку маму, яка прожила 92 роки, порала-

С. М. Глушич. Фото автора.

ся по господарству, виховала двох онуків, дїждалася правнуків.

Зараз Софія Миколаївна почувається слабенькою, насилу пересувається на милицях по хаті. Живе з матір'ю син Іван, навідує стареньку й соцпрацівниця Тетяна, допомагає приготувати їсти, купує продукти.

Вона — жива історія села і багато чого могла б розповісти: цікавого, повчального, корисного. Та, на жаль,

пам'ять людська слабшає разом із тілом. Не може пригадати Софія Миколаївна яскравих епізодів зі свого життя. Їй важко згадати навіть імена своїх правнуків. Та вона залишила по собі головне: добру пам'ять про себе односельців. Тож давайте згадаємо ветерана добрим словом та побажаємо їй міцного здоров'я. Бо все інше в неї є...

Сергій МИКОЛЕНКО.

Поповнення в нашій громаді

Вітаємо жителів с. Білоцерківка
Огар Діану Антонівну і Піцика
Богдана Івановича з народженням
синочка Тимура.

Бажаємо міцного здоров'я, щастя,
успіхів вам і вашим дітям! Нехай у
вашій родині постійно панують любов,
доброзичливість, радість і веселий сміх.

Односельці та жителі громади.

Дні народження відзначають
члени нашої громади:

24 січня

ГЛУШИЦ СОФІЯ МИКОЛАЇВНА
(с. Поділ) – 90 років;

25 січня

ШИРОКОПОЯС ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ
(с. Поділ) – 75 років;

26 січня

ДІХТЯР ПЕЛАГІЯ ФЕДОРІВНА
(с. Писарівщина) – 90 років;

27 січня

ЛАНДИШЕВА ЛІДІЯ АНДРІЙВНА
(с. Поділ) – 65 років;
КАТРУША МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ
(с. Колосівка) – 65 років;

28 січня

СУХОМЛИН ОЛЬГА ПЕТРІВНА
(с. Огірівка) – 65 років;
ЗАХАРЕНКО КАТЕРИНА ДМИТРІВНА
(с. Дзюбівщина) – 60 років;

2 лютого

АРТЕМЕНКО ЄВГЕН ВОЛОДИМИРОВИЧ
учасник АТО (с. Дзюбівщина) – 35 років;

3 лютого

ЧЕРЕПАХА ВАЛЕРІЙ ВАЛЕНТИНОВИЧ
(с. Білоцерківка) – 65 років;

4 лютого

ГОРОБЕЦЬ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ
(с. Красногорівка) – 70 років;

5 лютого

ЛУЦЬ АНАСТАСІЯ ЯКІВНА
(с. Балаклія) – 85 років;

6 лютого

КУЧЕР КАТЕРИНА ІВАНІВНА
(с. Красногорівка) – 95 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради,
рада ветеранів та члени
громади вітають іменинників і
зичать усього найкращого.

Нехай ваша доля буде багатою на
міцне здоров'я і людське щастя,
хай вас завжди підтримують добрі люди,
у домі панують мир і добро,
любов та виваженість.

Почніть нове життя 25 січня

За китайським календарем Новий рік настає із початком місячного циклу. Перший місячний день 2020 року припадає на 25 січня. Тож саме цього дня китайський календар почне лік дням нового року. Він триватиме до 11 січня 2021 року. Це буде Рік Білого Металевого Щура. Саме Щур розпочинає 12-річний цикл та визначає, як мине цей тривалий період. Що чекати 2020 року представникам інших знаків?

ЩУР

(1924, 1936, 1948, 1960,
1972, 1984, 1996, 2008, 2020)

Плідний і щасливий рік чекає на тих, хто з'явився на світ у рік Щура. Відкриються чудові можливості в усіх сферах.

Здоров'я: женіть геть нудьгу, бережіть хребет та суглоби під час фізичних навантажень.

Фінанси: варто бути обережними з великими витратами, марнотратство і кредити будуть точно зайвими.

Кохання: у Щурів, які вже перебувають у шлюбі, рік мине романтично й приємно, а ось незаміжнім у пошуках пари доведеться побігати й похвилюватися.

БИК

(1925, 1937, 1949, 1961,
1973, 1985, 1997, 2009)

Білий Щур сприятиме Бик, тож той може дивитися на життя з оптимізмом.

Здоров'я: не нехтуйте візитами до лікаря, не займайтеся самолікуванням! Влітку є ризик отруєння, гастриту.

Фінанси: висока ймовірність повернутися на попередню роботу або посаду, головне — не помилитися в зарплаті.

Кохання: великий шанс зустріти своє кохання, тож частіше озирайтеся всюдибіч. У сімейних стосунках доречні компроміси.

ТИГР

(1926, 1938, 1950, 1962,
1974, 1986, 1998, 2010)

Тиграм варто бути напоготові й відстоювати свої інтереси. Здоров'я: все буде відмінно, якщо не переохолоджуватися й не переїдати.

Фінанси: Швидше за все, доведеться шукати додаткове джерело доходу (підробіток).

Кохання: рік буде бурхливим і пристрасним. Головне — щоб це не позначалося на роботі, отже, й на заробітку.

КІТ/КРОЛИК

(1927, 1939, 1951, 1963,
1975, 1987, 1999, 2011)

Для Кроликів 2020-й стане роком змін. Причому одразу в кількох сферах.

Здоров'я: візити до лікаря, якщо щось турбує, відкладати не рекомендується. У зоні ризику — шлунково-кишковий тракт.

Фінанси: друзі й рідні підкинуть вдалу бізнес-ідею. Прислухайтесь й до своєї інтуїції та особисто контролюйте фінанси.

Кохання: на любовні стосунки впливатимуть гроші. Тож доведеться битися на два фронти. Головне — не ігнорувати один на користь іншого, тоді все буде добре.

ДРАКОН

(1928, 1940, 1952, 1964,
1976, 1988, 2000, 2012)

Рік буде, як американські гірки: з білими злетами і чорними падіннями. Варто запастися терпінням і філософським баченням.

Здоров'я: щоб і на кохання, й на роботу вистачило сил, треба повноцінно харчуватися, більше рухатися й не хандрити.

Фінанси: доведеться багато працювати (можливо, навіть на кількох роботах), освоювати нові знання і вчасно пригальмовувати, щоб не заробити разом із грошима ще й проблеми зі здоров'ям.

Кохання: кандидатів на володіння руки і серця буде достатньо, довіртеся своїй інтуїції.

ЗМІЯ

(1929, 1941, 1953, 1965,
1977, 1989, 2001, 2013)

Відсидітися у когось за спиною не вийде, доведеться постійно працювати та навчатися.

Здоров'я: зверніть увагу на шлунок і суглоби, не затягуючи з обстеженнями.

Фінанси: добре підуть нові проекти, але лише за наявності докладного бізнес-плану.

Кохання: оцінюйте партнера за справами, а не за словами. Останні можуть бути кинуті зопалу — пропустіть їх повз вуха.

КІНЬ

(1930, 1942, 1954, 1966,
1978, 1990, 2002, 2014)

Від нових знайомств буде мало толку, але й шкоди теж. Вільний час краще проводити разом із рідними або дуже близькою людиною.

Здоров'я: головне — вчасно і достатньо відпочивати, всі проблеми будуть від перевтоми.

Фінанси: зароблене краще вкладати в нові проекти або хоча б на депозит.

Кохання: звертайте увагу на характер, а не зовнішність. А ще проявляйте ініціативу першим.

КОЗА

(1931, 1943, 1955, 1967,
1979, 1991, 2003, 2015)

Можливі різкі зміни, причому не завжди позитивні. Допоможуть друзі та близькі, тож відкривайте їм.

Здоров'я: варто дотримуватися здорового режиму.

Фінанси: забудьте про авантюри і махінації, заробляйте гроші максимально чесними шляхами. Можливе кар'єрне зростання.

Кохання: щасливими і гармонійними будуть лише щирі стосунки, будь-які приховування загрожують сльозами і скандалами. У самотніх Кіз велика ймовірність весілля та народження малюка.

МАВПА

(1932, 1944, 1956, 1968,
1980, 1992, 2004, 2016)

Труднощі в роботі компенсуються перемогами на любовному фронті. Запорука успіху — стати серйознішими і відповідальнішими.

Здоров'я: рекомендовані пробіжки на свіжому повітрі, плавання й дієта.

Фінанси: корисними будуть нові зв'язки, а от зі старими колегами можливі терки. Не варто впасти в борги (не тільки фінансові, але й пов'язані з обіцянками і робочими зобов'язаннями).

Кохання: пошук ідеальної половинки затягнеться, але сам процес принесе чимало задоволення. Частіше придивляйтеся до оточуючих!

ПІВЕНЬ

(1933, 1945, 1957, 1969,
1981, 1993, 2005, 2017)

Неприємностей слід чекати від конкурентів. Але якщо напружитися, то все вдасться.

Здоров'я: в спортзалі краще займатися з тренером — щоб уникнути травм. Варто уважно стежити за своїм імунітетом.

Фінанси: розслабитися не вийде, але в найскладніші моменти допоможуть родичі.

Кохання: дружба може перерости у роман (як і навпаки). Можливо, варто шукати не ідеал, а звичайну людину.

СОБАКА

(1934, 1946, 1958, 1970,
1982, 1994, 2006, 2018)

Особливих змін чекати не варто. Так само й прагнути їх. У цілому ж рік мине добре.

Здоров'я: болячки можуть загостритися через лінь та недбалість.

Фінанси: гарні перспективи у власників приватного бізнесу. Але не варто нікому довіряти: аванс беріть заздалегідь, уникайте довгострокових контрактів, авантюри.

Кохання: поміж критикуйте свого партнера! Ймовірні доленосні зустрічі.

СВИНЯ

(1935, 1947, 1959, 1971,
1983, 1995, 2007, 2019)

Запорукою успіху стане впевненість та ініціатива. До старанних Свиней Щур буде прихильним.

Здоров'я: побільше фізичних вправ і вітамінів, поменше стресів і негативних людей.

Фінанси: перш ніж змінювати спеціалізацію, змініть внутрішній світ. Основні витрати підуть на сім'ю й дім.

Кохання: на тих, то вже майже зневірився, очікує головна зустріч (найімовірніше, восени). Головне — дозволити собі бути сентиментальнішими, а до пошуку ставитися легше.

За матеріалами Інтернет.